І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. Шевченко

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. Тел.: HEnderson 4-0237 УНСоюз: HEnderson 5-8740 Тел.: з Ню Йорку: BArcly 7-4125 УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXVIII. Ч. 236. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 12-го ГРУДНЯ 1961 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 12, 1961 No. 236. VOL. LXVIII.

ЗДА ПЕРЕВЕЛИ АТОМОВУ ПРОБУ ДЛЯ МИРНИХ ЦІЛЕЙ

ЦЯ ПІДЗЕМНА ЕКСПЛЬОЗІЯ ВІДБУЛАСЯ НА КІНЦІ 1.000- СТОПОВОГО ТУНЕЛЮ В ДАВНІШНІЙ КОПАЛЬНІ СОЛИ

Карлсбад, Ню Мехіко. — Комісія Атомової Енергії в дні 10-го грудня ц. р. переведа першу пробну атомову експльозію в рямках проєкту „Гном", що вивчає використання атомової енергії для мирних цілей. Ця спроба мала на меті випродукувати пару, викристалізувати радіоактивні ізотопи та ствердити, яка різниця є під час вибуху атому в скелястих горах вульканічних і в солі. Всі попередні підземні атомові вибухи відбувалися в скелястих горах Невади. Ця перша пробна експльозія частинно вдалася, бо випродукувано пару, але науковці стверджують, що треба буде кількох днів на те, щоб можна було ствердити, чи вдалося здійснити й інші цілі недільної проби. Майже цілу годину виходила з копальні пара. Хоч вибух відбувся далеко в землі, то з копальні вийшла хмара радіяції, яку розносив по пустині вітер, що віяв із швидкістю 15 миль на годину. Треба було негайно припинити рух на автостраді ч. 128, і внаслідок цього 400 американських і закордонних журналістів мусіли чекати, доки змогли від'їхати до міста Карлсбаду, що віддалене від місця вибуху на 25 миль і має 28.000 населення. До цього вибуху взяли малу кількість атомового матеріялу, яка рівналася п'ятьом кілотонам, це є 5.000 тонн вибухового матеріялу ТНТ. Експльозія згідно з пляном мала відбутися під землею, де мала виникнути внаслідок вибуху більша печера на кінці тунелю, з якої не повинна була вийти радіяція назверх. Але сталася непередбачена річ, бо вибух в маленькій частині секунди розірвав землю над печерою, над якою появилася хмара у виді такого самого грибка, який виникав після пробних атомових експльозій в повітрі. Сила вибуху була така велика, що її відчули журналісти й обсерватори, які були віддалені від місця експльозії 4 милі. Визначні атомові науковці обсервували цю пробу з гелікоптерів. Між ними були: асистент секретаря оборони д-р Джералд Джансон, фізик Джан С. Келлі і д-р Едвард Теллер. Джан С. Келлі заявив, що про повні вислідя цієї пробної експльозії можна буде дізнатися аж за кілька днів. Чужі обсерватори були запрошені президентом Кеннеді з таких держав: Великої Британії, Японії, Філіппін, Канади, Південної Африки, Данії, Швеції, Франції, Італії, Німеччини, Австралії, Мехіко. СССР не прийняв запрошення.

Комісія Атомової Енергії стверджує, що ЗДА ведуть перед в атомовій зброї

Вашингтон. — Комісія Атомової Енергії ствердила на основі студій над новими совєтськими пробними атомовими експльозіями, що ЗДА і надалі ведуть перед в аоомовій зброї. Комісія стверджує, що совєтські науковці „зробили поважний поступ і здобули корисні інформації" під час 50-ох експльозій. Покищо не можна сказати, яке значення мають нові совєтські осяги, і ведуться дальші студії в цьому напрямку. У ЗДА продовжуються приготування до пробних експльозій в повітрі, а президент Кеннеді має видати зарядження, чи пробні експльозії відбудуться в повітрі. Але вже тепер можна ствердити, заявляє представник КАЕ, що балянс атомової переваги не є порушений, і ЗДА мають перевагу в ділянці атомової зброї, хоч Хрущов говорить про те, що ССС має більшу водневу бомбу, як 100 мегатонів, це значить, що ця бомба має більшу вибухову силу, як 100 млн. тонн вибухового матеріялу. Ця балянсова перевага ЗДА залежить не тільки від атомової технологічної переваги але також і скількости атомових бомб та від системи довозу цих бомб на місце їх експльозії. Комісія Атомової Енергії видала свою заяву тому, що були численні запити в цій справі від журналістів і громадянства.

$100-більйоновий бюджет в 1963-му році

Вашингтон. — В урядових колах передбачають, що президент Кеннеді в першому своєму бюджеті на фінансовий рік, що почнеться 1-го липня 1962 і кінчається 30-го червня 1963, проситиме Конгрес про признання федеральних видатків в сумі $100 більйонів. Президент оцінює, що дійсні видатки в 1963-му році мали б виносити $93 більйон, а $7 більйонів мали б бути ухвалені в Конгресі на проєкти, які могли б бути здійснювані в пізніших фінансових роках. На думку Президента дійсні видатки у федеральному бюджеті на 1963 рік мали б бути збалянсовані з прибутками. Після повороту з Флориди 9-го грудня Президент відбув конференцію з директором бюджету Дейвідом Е. Беллом. У фінансових колах звертають увагу на те, що збалянсований бюджет в 1963 році і висота цього бюджету залежить від того, чи вдасться збалянсувати платничий бюджет із закордонними державами, це значить, чи до ЗДАмерики надійде з-за кордону більше долярів, ніж їх висилається із ЗДА за кордон. Президент проситиме про ухвалення $7 більйонів більше, ніж треба буде на видатки, тому, що хоче мати потрібні суми на підтримку Експортово-Імпортового Банку та для Міжнародного Монетарного Фонду.

В АМЕРИЦІ

● Після виїзду президента Кеннеді з Ню Йорку, виявилося, що збільшене число агентів і поліцистів охороняли Президента тому, що поліція дістала була відомість, що прихильник Кастра плянував застрелити през. Кеннеді. Поліція має фото і прізвище того злочинця.

● Пані Кеннеді у вівторок 12-го грудня відвідає дитячий шпиталь у Вашингтоні і роздасть особисто різдвяні дарунки 200 дитячим пацієнтам. І хлопці й дівчата дістануть такі самі подарунки, але не є відомо, що це буде. Пані Кеннеді поїде разом із Президентом до Порто Ріко, Венесуелі і Колюмбії в днях від 15-го до 18-го грудня.

● Сенатор - республіканець із Ню Йорку, Джекоб К. Джевітс заявив, що ультраконсервативний фанатизм в цій країні є під контролею, але Республіканська партія мусить дбати про те, щоб виразно відсепаруватися від того консерватизму, бо інакше ця партія сталася б партією малої групи населення.

● Директор Федерального Бюра Інвестиґацій Едґар Гувер дістав Золоту Медалю і $10,000 нагороди за працю для безпеки цілої Америки і її громадян. Цю нагороду і Медалю надає забезпеченева аґенція Мючоел оф Омага.

● Федеральний суд в Ню Йорку оскаржує суддю найвищого стейтового суду Джеймса Вінкента Кіго, колишнього асистента федерального прокуратора Елліота Каганера, Сенфорда Джессі Мура і д-ра Роберта Едмана в тому, що за $35,000 хотіли визнати фальшиве банкрутство однієї фірми.

● Секретар армії Елвіс Дж. Стар заявив, що „в короткому часі" можна буде звільнити покликаних резервістів, бо буде збільшений чисельний стан армії активними вояками.

8-ий КОНГРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ ВІДБУДЕТЬСЯ В ЖОВТНІ 1962 В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Екзекутива Українського Конґресового Комітету на своїх нарадах минулої п'ятниці, 8-го грудня, схвалила відбути черговий 8-ий Конґрес Американських Українців в днях 11, 12 і 13-го жовтня 1962-го року в готелі Комадор в Ню Йорку. Рада Директорів УККА, що відбула свої наради в суботу 9-го грудня, апробувала це рішення. Головним предметом згаданих нарад Ради Директорів був в першу чергу теперішній стан української справи на тлі загальної політичної ситуації та справи Народного Фонду, що є підставою політичної праці УККомітету. Збори відкрив і ними проводив виконуючий обов'язки президента УККА п. Теодор Миник, а основну доповідь - звіт про політичну ситуацію виголосив голова УККА проф. Лев Добрянський. Нефортунний виступ державного секретаря Діна Раска, раднє підписаний ним нефортунний лист до голови палатної комісії конгресмена Сміта в справі постійної конґресової комісії для поневолених націй, заходи в справі зустрічі з президентом Кеннеді, які продовжуються, справа поштової марки для відзначення 100-річчя Шевченка, „Голос Америки" і, зокрема, справа Тижня Поневолених Націй та цілий ряд інших справ із закроєної на найширшу скалю акції голови УККА в столиці були головним предметом уваги в доповіді - звіті проф. Лева Добрянського, як і опісля предметом оживленої дискусії. Рада схвалила окрему резолюцію, закликаючи всіх наших громадян активно включатися у працю місцевих клюбів Демократичної і Республіканської партій, при допомозі яких можна б дати найбільш ефективну підтримку для акції проф. Добрянського у Вашингтоні в користь української визвольної справи. Великим контрастом до найширшого засягу праці УККомітету, зокрема його голови у Вашингтоні, були звідомлення скарбника УККА п. Йосипа Лисогора про стан Народного Фонду. Із його звіту виходило, що цьогорічні вплили на Народний Фонд зменшились, у порівнянні з минулорічними, майже на 25 відсотків, що не дає УККомітетові можливости навіть продовжувати дотеперішньої праці, не кажучи вже про необхідність її дальшого розгортання. Тому Рада УККА звертається з гарячим апелем до всіх громадян - українців, щоб своїми пожертвами до Народного Фонду піддержали працю УККА, сьогодні більше ніж будь-коли важливу для української визвольної справи, як і для Америки. Між громадами, що найкраще вив'язалися в цьому році із збіркової акції на цілі УККА, названо в першу чергу Филадельфію, за якою іде Шикаго, опісля Ню Йорк і Джерзі Ситі. Схвалено резолюцію із засудом виявлених тепер поповнених Москвою скритовбивств провідних діячів українського визвольного руху та винесено ряд рішень в інших важливих справах.

Українці пікетували совєтську амбасаду у Вашингтоні

Вашингтон. — Члени організацій ООЧСУ, СУМА і ТУСМ з Филадельфії, Вашингтону, Балтімору й Аллентавну в кількості яких 100 осіб пікетували в суботу дня 9-го грудня ц. р. будинок совєтської амбасади у Вашингтоні, протестуючи проти скритовбивств Москви, зокрема ж проти убивства Степана Бандери і Лева Ребета. Відбувалося пікетування протягом трьох годин від 12-ої в полудне до 3-ої по полудні, не зважаючи на погану погоду, сніг з дощем. Під самий будинок совєтської амбасади сконсиґнована поліція не допустила демонстрантів, дозволяючи їм тільки пікетувати на відстані яких 600 стіп від будинку. Пікетувальники несли транспаренти з малюнками Хрущова, як ката України і з написами, щоб Об'єднані Нації прослідили совєтський колоніялізм в Україні і що „Бандера вмер за свободу, але мільйони українців будуть його діло продовжувати" та ін. Демонстранти роздавали прохожим американцям, які з цікавістю стежили за пікетуванням, друковані англійською мовою летючки, як теж інформували представників вашингтонської преси про причини і цілі демонстрації. Між пікетувальниками було яких 60% молоді, студентів і членів СУМА.

Теодор Терен дав концерт композицій Лисенка до слів Шевченка

Ню Йорк. — Минулої неділі, 10-го грудня ввечері, тут у великій і вбільшості заповненій публікою залі Українського Народного Дому відбувся оригінальний концерт відомого нашого оперового співака Теодора Терена, що в двох частинах програми виконав виключно композиції великого українського композитора Миколи Лисенка до слів найбільшого українського поета Тараса Шевченка. В програмі виконано пісні: „Мені однаково", „Учітеся, брати мої", „За думою дума", „Буває іноді старий", „Огні горять", „Понад полем іде", „Минають дні" та „Доля" в першій частині програми, а в другій частині пісні: „Ой на горі ромен цвіте", „Не женися на багатій", „Якби зустрілися ми знову", „Садок вишневий", „Ой чого ти почорніло", „Гомоніла Україна", „Гетьмани, гетьмани" та „Ой Дніпре мій, Дніпре". На фортепіяні акомпаніював д-р В. Базаля. Публіка з великим ентузіязмом приймала високомистецьке виконання програми.

У Филаделфії і в Ню Йорку відбулося відкриття мистецьких виставок

Филаделфія. — В суботу дня 9 грудня ц. р. в залях дому Української Мистецької Студії при 2322 Поплар Стріті відбулося відкриття виставки образів мистця маляра Северина Борачка і скульптора мистця - різьбаря Григорія Крука. Проходило відкриття при заповнених ущерть залях Студії і довершив його голова патронату Студії Ол. Зелінський. Доповідь про творчість і досягнення обидвох мистців виголосив проф. Петро Андрусів і після цього промовляли обидва мистці — Северин Борачок і Григор Крук, висловлюючи у своїх промовах вдячність за тепле прийняття з яким вони зустрілися у Филаделфії і в Ню Йорку.

У Ню Йорку, у першій з великих заль галерій „Ліґоа Дикан" при 215 Іст 82 вул. відбувається виставка образів Любомира Кузьми і скульптор проф. Сергія Литвиненка.

У НЮ ЙОРКУ ВІДБУЛАСЯ НАРАДА ДИРЕКТОРІВ ШКІЛ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Ню Йорк. — Заходами НТШ і в його домівці відбулась в минулу неділю 10 грудня ц. р. нарада шкіл українознавства східньої округи ЗДА, на яку прибули навіть делеґати з Рочестеру. Заторкнено низку справ, пов'язаних із школами українознавства та прийнято відповідні ухвали. Приявних було коло 25 керівників шкіл. Проводив голова Шкільної Ради, професор Е. Жарський.

$165,000 ВПЛИНУЛО ВЖЕ ДО КАСИ КОМІТЕТУ ПАМ'ЯТНИКА ШЕВЧЕНКОВІ

27-го січня Комітет відбуде Річні Збори

Ню Йорк. — Кругло 165,000 долярів вплинуло досі до каси Комітету Пам'ятника Шевченкові на побудову пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні — стверджено на зборах цього Комітету, що відбулися тут минулої суботи, 9-го грудня, в пополудневих годинах у приміщенні УККомітету. Збори відкрив і ними проводив екзекутивний директор Комітету п. Йосип Лисогір. Із звітів виходило, що Комітет має тепер 158 своїх відділів, місцевих Комітетів Пам'ятника Шевченкові та що збіркова акція успішно й надійно продовжується. В касовому звіті за останні тижні все ж таки стверджено порівняльно малу участь в збірковій акції збоку однаково, як центральних, так і місцевих організацій, пожертви від яких менші від пожертв індивідуальних осіб. Тому то Комітет рішив заапелювати до цих організацій, щоб вони своєю жертвенністю на таку велику ціль, як побудова пам'ятника Тарасові Шевченкові в столиці Америки, дали приклад своїм членам. На першому місці між громадянами, що прикладно виконали своє збіркове зобов'язання, названо Українську Громаду в Бофало, якій висловлено окреме признання. Обміркувавши цілий ряд інших актуальних справ і проблем, рішено відбути в дні 27-го січня 1962-го року звичайні річні наради Комітету, включно з вибором нової Президії й Екзекутиви.

Перший Відділ Союзу Українок Америки відзначив своє 40-річчя

Ню Йорк. — 1-ий Відділ Союзу Українок Америки відзначив минулої суботи, 9 грудня, 40-ліття свого існування святочним бенкетом, що відбувся у великій залі Українського Народного Дому і на якому було приявних кругло 100 осіб членів і гостей. Головою 1-го відділу є Катерина Пелешок, яка відкрила ювілейний бенкет, привітала голову Централі СУА п. Олену Лотоцьку, о. Соломія ЧСВВ з церкви св. Юрія, представників організацій і всіх присутніх. Бенкетом проводила містоголова п. Марія Головей. Реферат про працю 1-го Відділу відчитала п. К. Пелешок. Мистецька програма була велика. Брали в ній участь співачка Марія Боднар, що при акомпаніменті Олі Дмитрів відспівала гимн СУА і три народні пісні. Фортепіянові соля виконали Оксана Баран і Ігор Котлярчук. З деклямаціями виступали маленькі Христя Зимна і Аскольд Лозинський, діти членів 1-го Відділу - ювілята. С. Турчин танцював народний танок власного укладу, а Ігор Котлярчук, при фортепіяновому супроводі своєї матери, проспівав чотири пісні. Микола Понеділок виступив зі своїми незрівняними гуморесками, а кінцеве слово мала голова Централі СУА п. Олена Лотоцька, яка представила працю СУА як працю для свого народу не лише харитативну, чи допоміжну, але політичну. Це, що СУА в 1948 році відбув світовий з'їзд, а в 1959 році відбув конґрес, на якому були делеґатки з 12 різних країн, доказує найвищий вияв організаційного змислу, що потрапив об'єднати в СФУЖО всі жіночі організації. Жінки довершили того, до чого чоловіки навіть ще договоритися не можуть: відбули світовий конґрес і від жінок треба брати приклад, як працювати. Представники організацій і делеґатки поодиноких відділів СУА складали привіти. Бенкет закінчено відспіванням многоліття для голови Централі СУА, п. Олени Лотоцької, для українського народу і піснею - молитвою „Боже великий єдиний". З нагоди Ювілею видано інформативну книжечку, яку роздано всім присутнім.

Д-р Богдан Карпевич, кол. президент Адвокатської Палати у Львові, відомий діяч-громадянин, помер в Ню Йорку

Ню Йорк. — Минулої неділі, 10-го грудня в пополудневих годинах, тут помер нагло від удару серця „колишній президент Адвокатської Палати у Львові та відомий діяч-громадянин, сл. п. д-р Богдан Карпевич. Д-р Б. Карпевич тієї неділі був на двох Богослуженнях в церкві св. Юра, о год. 7-ій і 12-ій, після Служби Божої був на пробі хору „Думка" й опісля, о год. 3:30 пополудні, виходячи з хати в товаристві молодшої дочки Ксені, присів на сходах в домі, в якому жив, і вже не встав, померши від удару серця. Його ненадійна смерть зворушила до глибини всіх, що його знали, бо між усіми він втішався найбільшим респектом і пошаною та щирою дружбою.

Сл. п. д-р Богдан Карпевич народився 24-го листопада 1900-го року в селі Ульгівок біля Рави Руської в сім'ї о. Івана Карпевича, пароха села Монастирка та Равського декана. Середню освіту закінчив у Лежайську, опісля здобув високу економічну освіту на Віденському університеті й вкінці правничу освіту на Карловому університеті в Празі. Після студій відбув адвокатську практику в д-ра Костя Левицького у Львові та в д-ра Ів. Саноцького в Надвірній. Мав власну адвокатську канцелярію і практику в Раві Руській, Замісті й вкінці у Львові, де в 1942-му році став президентом Адвокатської Палати. Був активний в кооперації та в „Соколі". До ЗДА приїхав з европейської скитальщини в 1949-му році, де знову, працюючи на прожиток відбув економічні студії, закінчивши їх з дипломом мастера економії. Ще в Німеччині у Франкфурті він був відпоручником ЗУАДКомітету, вкладаючи максимально праці і серця зокрема в справу переселення. Цю свою працю він продовжував ще деякий час в Ню Йорку, як представник Світової Католицької Переселенчої Акції та керівник її українського відділу. Після закінчення тієї праці та поновлення своїх економічних студій, д-р Карпевич став стейтовим урядовцем. Серед українців, як і між своїми американськими співгромадянами мав тільки приятелів, здобуваючи їх своєю великою товариською культурою, своїм тактом та прямолінійністю і доброзичливістю. Був великим ентузіястом хорового мистецтва та належав до членів-засновників хору „Думка", що його довгі роки очолював. Осиротив дружину з Мудраків Марію, доньки Христю, замужню Демчук і Ксеню, маму Стефанію, тещу Марію Мудрак та й велику українську громаду, до якої належав.

Снігова погода перешкодила змаганням

Сніг, який покрив вже в суботу східні стейти ЗДА, був причиною відкликання майже всіх футбольних змагань у цих околицях. УСК Ню Йорк пробував мимо цього розіграти футбольні змагання за першість „Великої Десятки" Нім. Ам. Футбольної Ліґи. В зустрічі з „Антрахтом" на грищі німців УСК вів 1:0, маючи ввесь час сильну перевагу над противником. Все таки дощова і мрячна погода примусила суддю змагань перервати ці мистецькі змагання, які мимо поганої погоди притягнули минулої неділі понад 800 глядачів.

У ПАРИЖІ ИДУТЬ НАРАДИ МІНІСТРІВ 4-Х ЗАХІДНІХ ДЕРЖАВ

Париж. — У Парижі почалась в понеділок 11 грудня ц. р. конференція міністрів закордонних справ ЗДА, Британії, Франції і Західньої Німеччини над найважливішими актуальними мужнародними проблемами, в першу чергу над справами Німеччини й Берліну. Державний секретар Дін Раск, який прибув до Парижу вже в неділю, висловився дуже оптимістично про вигляди тієї конференції. Він приймав в неділю вечором британського міністра закордонних справ лорда Гюма та відбув нараду з викликаним із Західнього Берліну генералом Лучіюсом Клеєм, який є там персональним представником през. Кеннеді. На понеділок перед полуднем передбачалась нарада трьох західніх міністрів в справах Конга, Ляосу і В'єтнаму, а після обіду мав до них приєднатись західньо - німецький міністер д-р Гергард Шредер. Безпосередньо після тієї дводенної конференції почнеться велика триденна конференція 15-х членів Організації Північноатлянтійського пакту (НАТО), на якій будуть приявними не тільки 15 міністрів закордонних справ, але й міністри фінансових та військових справ. Ця конференція буде всецело присвячена питанням військового, політичного й економічного скріплення НАТО, головного оборонного західнього світу. Державний секретар Раск, прибувши до Парижу, прославляв „нову живучість, силу й гідність" НАТО. Раск висловив глибоке переконання, що „коли скінчиться цей тиждень, то побачите, що він був якнайкориснійший".

Москва закрила свою амбасаду в Альбанії

Москва. — Совєтський Союз закрив свою амбасаду в Тирані, столиці Альбанії, відкликавши відтіль амбасадора і ввесь персонал амбасади. Так само закрито бюра совєтської торговельної місії в Тирані. Водночас совєтський уряд зажадав від Альбанії, щоб вона закрила свою амбасаду в Москві. Повідомила про це Альбанія, а Совєти не подали про це ніякої вістки і не зайняли до албанського повідомлення покищо ніякого становища. Формально дипломатичних взаємин між тими двома країнами ще не зірвано. Цей останній крок є наслідком спору між СССР і Альбанією за інтерпретацію марксизму-ленінізму. Західні коментатори стверджують, що в найприкрішій ситуації опинився тепер комуністичний Китай, який явно і тихо підтримував Альбанію в її спорі з Москвою і запевняв, що вона не залишиться самітньою. Однак загальне переконання таке, що Пейпінг далі буде старатися зберігати назверх „єдність" комуністичного табору і свою „приязнь" з Москвою з уваги на свою важку економічну кризу та теперішню дебату в Об'єднаних Націях, де СССР є головним адвокатом прийняття комуністичного Китаю до ОН.

Папа видав Енцикліку, поручаючи єдність всіх християн

Рим. — Папа Іван XXIII проголосив до всіх християн у світі заклик до „єдности сердець і умів", потрібної в часі, коли „руїнницькі сили Сатани" намагаються зруйнувати царство Бога на землі. Папа висловив глибоку певність, що „силам зла" не вдадуться їхні зусилля, дармащо в теперішньому часі Церква опинилась в „сумній ситуації" в різних країнах. Енцикліка Папи, проголошена в минулу суботу, має дату 11 листопада і від своїх перших трьох слів називається „Вічна Мудрість Господа". Вона присвячена 1,500-им роковинам смерти папи Лева Великого, який перебував на Апостольському Престолі в рр. 440—461 та який головував на 4-му Вселенському Соборі в грецькому місті Халькедоні над Босфором. Історичною заслугою Папи Лева було м. і. те, що він зумів переконати Атиллу, щоб той відмовився від свого походу проти Риму і завернув поза Дунай. Нова Енцикліка безпосередньо не входить в подробиці підготовлюваного нового Вселенського Собору і тільки в дуже загальних зарисах говорить про конечність єдности християнізму.

Айхмана визнали винуватим — йому грозить кара смерти

Єрусалим. — В минулий понеділок 11 грудня (середньосхідного часу) тричленний трибунал, що судив нацистського злочинця Адольфа Айхмана, визнав його винуватим у 15-ох пунктах акту обвинувачення, що стосуються злочинів проти жидівського народу, проти людськости і тих, що їх визнано за злочини у Нюрнберзьких процесах. Виміну кари ще не проголошено. Хоч в ізраїльській судовій практиці кари смерти не буває, проте карний закон передбачує її за злочин „повного або частинного винищування жидівського народу". Голова трибуналу Моше Ляндав впродовж двох днів відчитуватиме мотиви засуду.

У СВІТІ

● ЗДА й СССР ніби вже погодились чи в найближчих днях погодяться на терені Об'єднаних Націй щодо складу найближчої міжнародної конференції роззброєння. СССР, зірвавши вже дві попередні такі конференції — Лондонську і Женевську — тепер жадав, щоб у такій конференції засідали 15 держав, по 5 від Заходу, 5 комуністичних і 5 невтральних. ЗДА не згодилися з принципових причин, бо такий склад подобав на „тройку". Тепер ніби дійшло до згоди: 5 західніх держав, 5 комуністичних і 7 або 8 невтральних. Але ще не рішено, які це „невтральні".

● Швеція стоїть у світі на першому місці щодо будови протирадіяційних і протилетунських схоронищ. У самому Штокгольмі є три велетенські схоронища разом на поверх 50.000 осіб ковані в ґраніті. Великі схоронища є в 14 інших більших містах. Всі ті схоронища тим часом служать, як публічні місця паркування авт.

● Комуно - китайський уряд закинув у своїй ноті до Індії з-перед 10-ох днів, що індійський прем'єр Неру говорить неправду своєму народові про ситуацію на індійсько - китайському кордоні та що веде „неприязну" політику супроти Пейпінгу. Критики політики Неру стверджують, що його ультра - примирлива „невтральна" політика супроти Москви й Пейпінгу викликала враження, що Індія слаба й безборонна й й тільки заохотила комуністів.

● Комуно - мадярський уряд запросив генерального секретаря Об'єднаних Націй У Танта приїхати з відвідинами до Будапешту. У Тант запросини прийняв, але дати своєї подорожі туди ще не визначив. Пок. Даґ Гаммершилд відмовився від такої подорожі, ставши на принциповому становищі, що не може їхати до Будапешту, коли заборонено туди вступ обраній на Генеральній Асамблеї спеціяльній Комісії для розгляду мадярських відносин і коли комуно - мадярський режим виявив злу волю у співпраці з ОН.

● Британський міністер закордонних справ лорд Гюм обіцяв своїм опозиціоністам в палаті громад, що Англія підтримуватиме проєкт перенесення до Західнього Берліну деяких агенцій Об'єднаних Націй.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25—Jersey City and Foreign Rates:: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Зусилля і успіхи

Якщо правдою є давнє твердження, що політика це в першу чергу заволодіння душами, то на нашому континенті найбільшу прислугу в цьому відношенні робить для української політики Український Народний Союз. 80 500 „душ" зібрав він уже в своїх організаційних рямках і впродовж одного тільки минулого місяця, листопада, потрапив побільшити зорганізовану українську громаду ще на 603 особи.

Кожний, хто будь-коли і в будь-якій формі мав діло з організаційною працею, оцінить цей успіх і зусилля, що їх було потрібно ужити для його досягнення. Це бо не є тільки „симпатики" чи „члени - прихильники", це — дійсні члени, які зобов'язуються вплачувати відповідні вкладки впродовж щонайменше 20 років, якщо не впродовж усього свого життя. Очевидно, що таке членство є в першу чергу в їхньому власному інтересі, бо дає їм самим найбільшу користь, але так подумані і всі інші суспільні організації. Значить, користь з членства в УНСоюзі найбільша і найбільш наявна, бо це — головна передумова його організаційного успіху. Але не менш рішальним фактором у такому здобуванні „душ" для доброї мети є й організаційні зусилля. Відома ж бо засада, що з кожного почину можна сподіватись лише стільки успіхів, скільки труду в нього вложиться. Збираємо тільки з того, що засіємо.

Організаційні успіхи УНСоюзу це наслідки невпинного, постійного труду його проводу і його відданих працівників. У нас серед громадянства недоцінюється цієї організаційної праці, а тим часом навряд чи можна було б її переціняти. Це ж велика місія в найкращому інтересі, не лише тих, кого організується, але й цілої громади. Кожний бо новий член УНСоюзу, це сьогодні чи завтра — активний громадянин, це новий жертводавець на добрі цілі, новий читач української преси, новий свідомий виховник своїх дітей, новий член нашої спільноти.

Не диво, що саме організаційна праця стоїть в УНСоюзі на першому місці. Очевидно, що вона не є його самоціллю, але вона є передумовою для осягнення тих високих ідеалів, що для них УНСоюз був створений. Тому сміливо можна твердити, що активна участь в організаційних зусиллях УНСоюзу в кожному відношенні, зокрема в суспільному, найбільш поплатна, бо дає найдалі йдучі результати: мобілізацію людей і їхніх сил для великої мети.

Нині, при всіх труднощах і недомаганнях, при всій скомплікованості обставин, організаційна сила УНСоюзу, його динаміка в рості та розвитку, його ініціятивність у добрих починах і не в останній мірі його фінансова могутність — найбільша позиція вільного українства, велика заохота і надія для поневоленої України. Люди, що відвідали Україну, оповідають, з яким великим зацікавленням слухають там про своїх братів в Америці, з якою надією розпитують про УНСоюз та про інші прояви нашого зорганізованого життя.

А ми маємо ще такі великі, хоч і не легкі, можливості це наше життя розбудовувати і скріплювати. Переконливим доказом цього можуть бути понад 600 нових членів, здобутих для УНСоюзу в листопаді. Тепер, найближча організаційна мета УНСоюзу — 100 000 членів. При відповідних зусиллях її можна осягнути швидше, ніж нам самим здасться. Треба тільки праці, праці і ще раз праці. Але мета така велика і така багатонадійна, що для неї варто потрудитися.

Альянти і Німеччина

В останніх днях західня преса знову повна вісток, що в альянтському таборі нема згоди, чи переговорювати з Москвою взагалі, а коли переговорювати, то про що саме у зв'язку з Берлінським конфліктом, і що — всупереч попереднім газетним вісткам — недавні подорожі канцлера Аденауера до Вашингтону й президента Шарля де Ґоля до Лондону не розвіяли сумнівів і не вирівняли розбіжностей. Але ці розбіжності стосуються не засадничих справ, а є тактичного характеру, і не захитують принципового становища західнього світу супроти СССР.

Зате більш клопітливе питання, як ставляться три західні альянти до самої Німеччини. В ході холодної війни і зростання ґльобальної небезпеки збоку Москви - Пейпінґу альянти перетворили Західню Німеччину з свого недавнього ще ворога на приятеля і союзника, призвернули Західній Німеччині суверенність і включили її в оборонну систему НАТО. Недавно британський прем'єр Мекміллен заявив, що „коли хочемо, щоб німці ставились до нас з довір'ям, то й ми мусимо мати довір'я до них". Але це гарна теорія, а у практиці все ще трапляються дисонанси. Хоч Британія, Франція, Данія й Норвегія признали Західній Німеччині терени чи то для вишколювання війська, чи на військові склади, і хоч виступлення Німеччини з її бундесвером з НАТО було б катастрофою для всієї західньої оборонної концепції, проте ЗДА відмовилися дати цій відродженій західньо - німецькій армії атомову зброю, а Британія не хоче збільшити своїх оборонних сил в Надрайнії. Німецька преса ремствує, що коли німці настawились після війни на пацифізм, то американці радили їм відбудувати свою армію і вимагали, щоб вони збільшували видатки на військові цілі; коли ж німці продовжили реченець військової служби до півтора року, в самій Америці замовили зброю на $700 мільйонів, а Аденауер говорив про потребу самопожертв у цьому трудному часі, то ту промову англійська преса порівнює з промовою Гітлера, в якій він вимагав „більше гармат і менше масла".

Інтерв'ю президента Кеннеді в „Ізвєстіях" викликало в Західній Німеччині також різнородне враження. Німцям сподобалась пригадка про їх право на самовизначення та об'єднання на базі виборів, але не сподобалось, що за базу для переговорів з большевиками президент Кеннеді поставив тільки три точки — збереження свободи в Західньому Берліні, альянтських прав у тому місті та вільної комунікації з Заходом, з відсуненням всіх інших справ набік. Їм сподобалось запевнення Президента, що 9 дивізій бундесвери не можуть бути загрозою для Совєтського Союзу, але не сподобалось підкреслення, що ЗДА не дадуть бундесвері атомової зброї; німці вважають це за деґрадування бундесвери на позицію нижчу від совєтської армії, за політичну дискримінацію і доказ браку довір'я . . .

Цей тиждень буде виповнений нарадами в цих справах: Аденауер приїздить до Парижу на дводенні наради з де Ґолем, після того будуть нараджуватися чотири міністри західніх держав, врешті відбудеться конференція Ради НАТО, себто 15-ох міністрів того західнього блоку. Спільна небезпека збоку СССР напевно знову допоможе перебороти всі внутрішні дисонанси, але добре було б, щоб їх узагалі було якнайменше.

Львів і поляки

Листопадові роковини відзначували цього року академіями, вечорами й імпрезами не тільки українці. Річницю „оборони польського Львова проти гайдамацького заливу" святкувала широко польська еміґрація у вільному світі, зокрема у Великій Британії і в ЗДА, влаштовуючи віча, публічні й товариські зібрання, доповіді про „польський Львів" і разом з тим також про нібито несправедливо відібрані Польщі „східні землі", що під ними польські публіцисти розуміють українську Галичину зі Львовом, Станиславовим та Тернополем і українську Волинь з Луцьким, Рівним та Крем'янцем.

Із звідомлень про всі ці імпрези і з статтей на цю тему в польській еміґраційній пресі виразно виходить, що увага до Львова і зацікавлення львівською тематикою серед польської еміґрації куди ширші й конкретніші, як серед української спільноти у вільному світі. Українські листопадові святкування обмежуються здебільша декляративними виступами, промовами та декляmaціями про Львів без конечного обґрунтовування його українськости речевими й документальними даними, без оборони його від актуальних аспірацій польської еміґрації. Послаблення активности в цьому напрямку мотивується здебільша сучасним статусом Львова, його приналежністю до, хай і фіктивної, але Української ССР — свідомістю, що для загалу сучасних поляків у Польщі ця проблема не існує, або, як висловив це один з репрезентантів крайової польської інтелектуальної еліти: „Боротися за Львів, то так, як змагатися за приєднання Мадагаскару до Польщі".

Для польської еміґрації справа Львова і Вильна, боротьба за їх привернення є бойовим гаслом дня. Поляки не тільки не забувають про Львів, не тільки не думають резиґнувати з нього і з усіх „східніх земель", але й вірять у те, що момент їх „повороту" в склад Речі Посполитої Польської мусить прийти. І вони організують й докладають усіх зусиль для того, щоб на той момент бути готовими політично і пропаґандивно. Не обмежуючись академіями і концертами, польські еміґраційні кола запроєктували цього року широку видавничу програму, яка передбачає публікацію цілого ряду праць з минулої і сучасної історії Львова, про Львів під різними окупаціями, особливо ж під німецькою та совєтською, про історію польської науки і літератури у Львові, про польське львівське мистецтво й архітектуру, про львівський „Університет Яна Казімєжа" і т. ін. Крім того заходяться поляки опрацьовувати спеціяльні оглядові праці про політичну й господарську проблематику Львова і східніх земель, сучасну і в минулому. Все це роблять вони в таких аспектах, які б не тільки доказували перед стороннім світом польськість цього міста і дотичних територій, але й доводили його культурну, економічну і навіть геополітичну залежність від Польщі, підтверджуючи цим польські вимоги та права на ці землі.

Польська активність на львівському відтинку покладає на українську сторону ряд таких же завдань, що мусять бути здійснені в обороні українського Львова проти польських аспірацій тепер і в майбутньому. Не вистачать самі тільки святкування та видаванням альманахів, присвячених Львову. Треба дати низку джерельних науково об'єктивних праць, які б не тільки заперечували всі польські зазіхання на це споконвіку українське місто і зв'язані з ним землі, але й доводили, що вони були і є українськими з історичного, етнічного, культурного і господарського погляду.

ХРУЩОВ — „ТЕОРЕТИК"

На сторінках „Свободи" ми вже писали про те, як будується в СССР культ особи Н. Хрущова, як, зокрема, залюбки називають його вірним ленінцем, який „збагатив і творчо розвинув марксизм - ленінізм".

Не знати в чому власне полягає заслуга Хрущова у розвиненні марксизму - ленінізму, а дуже мала освіта Хрущова не дає ніякої підстави для того, щоб навіть підозрівати в ньому якінебудь теоретично - наукові можливості.

Щоправда, відомі певні заходи і вислови Хрущова в часі, коли він обняв становище першого секретаря Центрального Комітету КПСС, його заяви на конференціях, але всі вони радше вказують на те, що Хрущов з марксизмом-ленінізмом має дуже мало спільного.

Хрущов часто виступав із заявами, що в боротьбі за збільшення продукції і підвищення продуктивности праці замало опиратися на моральні спонуки, що матеріяльне заінтересування робітника у його праці теж потрібне, бо, мовляв, самих закликів не вистачає.

Засіб матеріяльного заінтересування робітника щораз ширше почали застосовувати у різних формах, відколи Хрущов сів у сідлі першого секретаря. Але цей засіб не має нічого спільного із марксизмом - ленінізмом, він є засобом типовим для капіталістичних відносин.

Відомою є також „сентенція" Хрущова, яку висловив він на мітинґу в Ляйпціґу: „Ленінізм — добра річ, але він ще кращий, коли його помастити маслом".

Чому за таку „мудрість" треба було Хрущова називати вірним ленінцем — трудно зрозуміти.

Але прийшов 22-ий з'їзд КПСС — на якому Хрущов заатакував Альбанію і „антипартійну групу", лідер якої Молотов у записці до Президії ЦК КПСС називає проєкт нової програми партії опортуністичним і антиреволюційним.

На атаку Хрущова альбанські лідери Ходжа і Шеху відповіли контратакою, закидаючи Хрущову ревізіонізм і заявляючи, що проєкт нової програми КПСС, який був укладений Хрущовим та його „соратниками", не відповідає духові марксизму - ленінізму.

Закид альбанців на адресу Хрущова, як співавтора нової програми, не виглядає правдоподібним хоч би з огляду на вже згадану низьку освіту. Але несподівано цей закид знайшов своє підтвердження в промові першого секретаря ЦК КП України М. Подгорного на мітинґу активу київської обласної і міської партійних організацій 9-го листопада цього року.

Говорячи про нову програму партії, Подгорний сказав: „. . . Потреба в новій програмі вже відчувалась давно, але передумови для успішної розробки її визріли лише після історичних 20-го і 21-го з'їздів КПСС. В результаті критичного перегляду застарілих ідеологічних установок, творчого мислення і розробки нових завдань партії, здійснення корінних заходів по перебудові партійних і державних органів, було розроблено все необхідне для дальшого прискореного розвитку продукційних сил країни, науки і культури, зростання добробуту народу. Наша країна вступила в новий період свого розвитку — в період розгорнутого комуністичного будівництва. Тим самим були створені необхідні матеріяльні передумови для розробки нової програми.

„Покінчивши з шкідливими наслідками культу особи, вирішивши на основі творчого марксизму - ленінізму (Хрущов його „творчо розвивав" — абв.) ряд корінних питань сучасного розвитку, перетворивши свій Центральний Комітет в колективного теоретика і колеґіяльного вождя, партія створила відповідні ідейно - теоретичні основи для розробки нової програми".

Все вгорі сказане, очевидно, є заслугою Хрущова, „вірного ленінця і творчого продовжувача марксизму - ленінізму".

Для нового успіху справи, укладення нової програми, бракувало ще тільки одного, і про це так сказав Підгорний:

„Необхідною умовою успіху цієї найвідповідальнішої справи було те, що розробкою цього величного документу з врахуванням колективної думки партії повинен був керувати такий діяч марксистсько-ленінського типу, який поєднує в собі творчу сміливість в теорії (мастити ленінізм маслом — абв.) з глибоким знанням життя, тісно зв'язаний з народом, що вірить в народ, ні на хвилину не забуває про кінцеву мету трудящих — побудову комунізму. Саме таким діячем, під безпосереднім керівництвом якого створювалась нова програма партії, є наш Микита Сергійович Хрущов.

Чи не такі самі панеґірики складали Сталінові і чи не так само говорилось колись про „сталінську конституцію"?

„Культ особи", розгромові якого присвячено на 22-му з'їзді в Москві основну увагу, з кожним днем відроджується в Совєтському Союзі старанням хрущовських посіпак і самого Хрущова. Новому кандидатові треба було оплюгавити „батька народів", щоб самому стати на його місце.

абв.

СТОЯЛА В ТРАВАХ НІЧ...

Стояла в травах ніч,
а трави пахли літом...
За кленами сіріло джерело,
І небо йшло задумливо
над світом,
І довгі зорі сіяло
крізь віти,
Втираючи хмариною чоло...
За хмарами у темнім
верховітті
Замерехтіла в тінях
темна хата...
Цвірчав цвіркун
за хатою у житі...
Я тихо голову поклав
на руку брата...
Сіяла ковдра в ромбах...
з небозводу
На літаках плила
моя тривога...
Брат спав, як і належить
хліборобу,
Грудьми до неба
і чолом до нього...
Яке чоло!.. Яка рука!.. немає
Гарніших рук ні в якому
краю!..
Я чув тоді — колосся
проростає
З його руки крізь голову
мою...
Стояла ніч...

МИК. ВІНГРАНОВСЬКИЙ

Л. Винар

ІНСТИТУТ ДЛЯ СОВЄТСЬКИХ І СХІДНЬО-ЕВРОПЕЙСЬКИХ СТУДІЙ У КЛІВЛЕНДІ

Досліди над культурою та історією слов'янських народів знаходять чимраз більше зрозуміння в американських університетах і наукових інституціях. Зокрема нації, які перебувають у безпосередній сфері політичних і культурних впливів Росії, тобто т. зв. республіки й сателіти СССР — стали об'єктом студій американського совєтознавства й слов'янознавства. Наукові осередки, які студіюють східньоевропейську проблематику, існують переважно при більших американських університетах. Під сучасну пору маємо коло 15 поважніших інститутів, заанґажованих у дослідах над Росією і нею поневолених народів. З найважливіших згадаємо: Російсько- і Східньоевропейський Студійний Центр при Каліфорнійському університеті, Російський Інститут при Вашингтонському у-ті, Російський Дослідчий Центр при Гарвардському у-ті, Російський Інститут при Колумбійському у-ті, Інститут Сучасних Російських Студій при Фордгемському у-ті, Слов'янський Інститут при Маркетському у-ті та інші дослідчі центри, в яких досліджується Східню Европу в минулому й сучасності. Як можна завважити з більшости назв цих наукових інститутів, в основі їхніх дослідів поставлено Росію та СССР і їх експансивну історію. Однак, ще й досі багато наукових інституцій обсаджено людьми, які свою наукову працю засновують на застарілій і необ'єктивній російській схемі східньоевропейської історії, що є справжнім анахронізмом.

Питання поневолених народів розглядається, у багатьох випадках, з російської точки зору, а в найкращому разі, як допоміжну проблему й другорядну справу в дослідах східньоевропейської і совєтознавчої проблематики. Саме тому треба з приємністю прийняти до відома факт, що в червні 1961-го року в Клівленді зорганізувався новий Інститут для Совєтських та Східньоевропейських Студій при Джан Керол університеті, очолений нашим земляком д-ром М. Папом, професором політичних наук і історії.

Завданням нашої статті є поінформувати ширші кола нашого громадянства про цілі цього нового інституту, проблену вже ним працю і проєкти на майбутнє. Дотепер як відомо, з українців лише професор Р. Смаль-Стоцький є директором Слов'янського Інституту при Маркетському університеті. Думаємо, що очолення Клівлендського інституту д-ром М. Папом слід уважати за велике досягнення нашої громади у вільному світі.

В офіційному комунікаті з червня ц. р. президент Джан Керол у-ту писав, що основним завданням інституту є „приготовити вчителів гайскулів й коледжів до навчання предметів, зв'язаних з комуністичною імперією в ділянках: географії, історії, політичних наук, економіки, філософії, модерних мов, культури й літератури". В дальшому завданням інституту є студіювання колоніяльної політики Москви, її методів совєтизації і завоювань, вивчення аспірацій народів у їхньому змаганні до свободи й незалежности від комуністичного режиму.

Як бачимо, це один із перших інститутів, в програмі якого виразно зазначено, що об'єктом студій будуть народи поневолені Москвою, і її колонізаторська політика. Не дивно, що за кілька місяців по відкритті інституту приїхали до Клівленду визначні російські діячі, з намаганням відвернути увагу американських учених від питання московського колоніялізму і в зародку знищити цю установу з новим підходом до східньоевропейської проблематики. Це їм, проте, не вдалося осягнути. Під сучасну пору в інституті працює 6 науковців. Викладачем російської мови є відомий літературознавець і письменник Олекса Ізарський.

Діяльність Клівлендського інституту, в основі, можна поділити на дві головні частини: авдиторно - академічну й науково - дослідницьку. Якщо йде про окремі предмети, які вже впроваджено і заплановано впровадити в короткому часі до навчальної програми інституту, то слід згадати такі: Російська імперія до 1917 року, — Східньоцентральна Европа до 1920 року, — Большевицька революція 1917 року, — Проблема національностей у Совєтському Союзі, — Релігія в СССР, — Совєтська закордонна політика, — Київська держава, — Початок слов'янських народів, — Східньослов'янська література, — Східньоевропейська еміґрація до ЗДА, і інші предмети, які в'яжуться з совєтознавством і слов'янознавством. Крім російської мови, плянується впровадити в курікулюм українську, литовську й узбецьку мови.

До дослідчої діяльности слід зачислити наукові й популярно - наукові конференції, видання бюлетеню інституту та взагалі видання окремих монографій, присвячених слов'янським народам.

Що дотепер зроблено в цьому напрямі? — В червні 1961 року відбуто наукову конференцію, присвячену „Сучасній Росії", в якій взяли участь М. Пап, Р. Смаль-Стоцький, Томасік і О'Конор.

Директор інституту М. Пап відбув численні виступи в телевізії і через радіо, які здобули йому признання, серед широких американських кол. Зокрема його телевізійні коментарі до останнього з'їзду комуністичної партії в Москві своїм підходом і інтерпретацією совєтської дійсности були дійсно новиною на американському форумі. При цій нагоді треба відзначити його промову про „американську неспроможність в поборюванні комунізму", у вересні ц. р. на конференції американських учителів, в якій брало участь 2.500 осіб. Ця доповідь була широко коментована в американській періодичній пресі.

4-го жовтня ц. р. інститут започаткував 4-місячну серію викладів на тему: „Виклик комунізму Америці" з такими доповідями: Початки і розвиток російського большевизму — д-р М. Пап; Освітня система Совєтського Союзу — д-р А. Трейс; Російсько - китайські взаємини — д-р С. Ку; Совєтська колоніяльна практика — д-р М. Пап і ін.

На основі розмов з професорами і студентами клівлендських університетів слід ствердити, що публічні конференції інституту знаходять велике признання серед американського громадянства.

Інститут активізується також у видавничій ділянці. В січні наступного року має появитись перше число бюлетеню, який плянується видавати шість разів на рік.

Як бачимо, інститут запланував доволі інтенсивну програму праці. Свою діяльність базує він в основному на допомозі Клівлендської Фундації і індустріяльних фірм Клівленду. Також різні національні групи в цьому місті склали одноразовий символічний даток, щоб заманіфестувати своє зацікавлення діяльністю інституту.

Як нам відомо, до співпраці в інституті притягнено знаних науковців з різних американських високих шкіл. У зв'язку з переорієнтацією американської науки і політики щодо колоніялізму Росії і СССР — Клівлендський інститут напевно відіграє дуже поважну ролю.

ЕВРОПА Й УКРАЇНА

Заходами Політичної Ради Однодумців ОУНз в Ню Йорку 21-го жовтня ц. р. відбулась доповідь на тему „Україна в сучасних концепціях Заходу", яку виголосив голова ПРади ОУНз проф. д-р Богдан Кордюк, що прибув з Мюнхену на відвідини до ЗДА і Канади. Треба зазначити, що виголошена доповідь була дуже специфічною і відмінною від усіх тих політичних доповідей, які дотепер виголошували українські політичні діячі, приїжджаючи до ЗДА. Доповідач не говорив в зогріваючому тоні, для підкріплення сердець, але представив цілість европейських проблем, щоб слухачі самі зробили собі правильний висновок. Можливо, що такий підхід до проблем був для декого з присутніх певною несподіванкою.

Доповідач спершу представив цілий процес, як постала і від чого пішла назва „Европа", наводячи для цього мітичні перекази. Колись центром Европи був Балканський півострів. З часом це коло поширювалось і осягнуло сучасних меж. В духовому розумінні Европа була сукупністю культур геленської, римської, жидівської і нарешті християнської. Правда, сьогодні західні европейці з еґоїстичних моментів це питання звужують тільки до себе. Тому не раз зустрічаємося з твердженням, що для декого Европа кінчається на Райні чи Одрі. Властиво країни, культура яких спиралась на античній спадщині і від середньовіччя були втягнені в сферу християнства, належать до Европи. І коли говорити тепер про Европу, то вона в духово-культурній площині панує в широкому світі; очевидно, в політичній площині інша дійсність.

Далі доповідач зупинився над питанням інтеґрації Европи, яка постала після першої світової війни, але ще більше увиразнилась і стала певною конечністю після останньої війни. В цій площині певні ідеї виходили з Англії. Треба враховувати, що постання двох господарських формацій, себто Европейської Господарської Спільноти (ЕГС) і Европейської Зони Вільної Торгівлі (ЕФТА) є наслідком европейської інтеґрації. Поділ цих двох економічних формацій є наступний: до першої ЕГС належать Німеччина, Франція, Італія і три держави Бенелюксу, які творять т. зв. „шістку", а до другої ЕФТА входять Англія, Швеція, Норвегія, Данія, Швайцарія, Австрія і Портуґалія, сюди приступила Фінляндія, це т. зв. „сімка". Сьогодні ці обидві формації є не тільки господарським, але й політичним реалітетом. Їхнім недоліком є те, що між цими формаціями існує гостре суперництво, що від'ємно відбивається в протиставі до Сходу. Коли незаіснує між ними якесь зближення і співпраця, то їх майбутнє бу-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ТВОРИ МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА

(1)

ХМЕЛЬНИЦЬКОГО ОБСТУПЛЕННЯ ЛЬВОВА

Ой у чистім полі да близько дороги,
Там стоїть наметець великий, шовковий,
А у тім наметці стоїть стіл тисовий
Да гетьман Хмельницький сидить конець стола,
Молодці-козаки стоять довкола.
Да гетьман Хмельницький пише дрібні листи,
По всій Україні розсилає вісті.
Військо куреннос в похід виступало,
Ляхи розроняло да Львів обступляло.
Як гетьман Хмельницький кіньми навернув,
Та й Львів ся здвигнув;
Як гетьман Хмельницький шаблею звив,
Та й Львів ся поклонив.
На розсвіті з замку із рушниць стріляли,
А смерком козаки замок підпалили
Да раненько довкола весь Львів обступили.
Ударили з самопалів — двори погоріли.
А гетьман Хмельницький посли посилав.
Словами промовляв:
Як будете миритися,
На окуп винесіть три мисі червоних,
На окуп виведіть сто коней вороних.
Як будете битися,
Мечами рознесу мури високії,
А кіньми розорю двори біленькії.
А у Львові рано всі дзвони заграли,
А високі ворота остіжом упали.

ДУМКА

— Ти, конику, воронику, що ти задумався,
Чи ти, коню, голодненький, чи ти утомився?
— Ні я, пане, голодненький, ні я утомився,
Лишень мене ти сумуєш, що ти зажурився.
І поводи-сь опустив, головоньку звісив,
Волоссячко в нелад пало і шапочку погубив.
— Не дивуйся, вороненький, мені молодому,
День біленький вже померк, темна нічка запала,
Через ліси дороженька до миленької хати,
Через ліси дороженька і, то не одная,
Дороженька далекая, а ніч темненькая.
Не журися, молоденький ще я.

* * *

Злетів орел буйнокрилий
На небесні двори,
Глянув в сонце орел смілий,
Глянув в світле море.

А те сонце розплилося
Словом понад світи,
А те море розлилося
В милость понад діти.

Пустив орел бистре око
В вічность незміриму,
Сягнув духом ген глибоко
В глубінь незмислиму.

Слухав пісні райськой птиці,
Серцем переймає
І пісень вічної зорниці
Світові співає.

* * *

Серед поля, край могили
калина стояла,
На калині на буйненькій
зозуля кувала.
Не зозуля кує сумно,
головку склонивши . . .

. . . .

На зеленій половині
Вода бистра протікає,
Покрай води, край бистрої
Калинонька гілля має.

СВІТЛИЙ ШЛЯХ ВИДАТНОГО НАУКОВЦЯ

(Д-р М. О. Міллер)

Д-р М. О. Міллер

Цього місяця сповняється 78 років з дня народження сеньйора українських археологів проф. д-ра Михайла Олександровича Міллера, в тому 60 років його безперервної плодотворної науково-дослідної праці. Многогранність його наукової діяльности позначена багатими у вислідн розкопами, численними публікаціями, музейним досвідом, педагогічною працею та участю з доповідями в археологічних конференціях в батьківщині і на чужині. Особливо важливі заслуги Ювілята у висвітленні праісторичних та раннє-історичних часів Приозів'я, Причорномор'я і теренів давніх грецьких колоній, що й було його вужчою спеціяльністю. У вивченні історії тих поселень, більшістю українських земель він вніс багато цінного, джерельного матеріялу і тим накреслив вихідні позиції для дальших студій пребагатої у старовинні пам'ятки південної України.

М. О. Міллер нащадок старого німецького роду, що прибув з Німеччини у XVII ст. Батько його був мировим суддею, а предки родини видатними військовиками. Він мав щастя народитися 26 листопада 1883 р. в родині, в якій плекали мистецькі і наукові традиції, мав теж щастя прийти на світ в Україні, в с. Камяно - Міллерівське, Таганрізької округи, яка своєю чарівною природою, живим ще в народі фолкльором та багатою історичною спадщиною полонила й надхнула молодого ще юнака, прислухуватись до розповідей старих людей, призадуматись над залишками стародавньої культури, які він самотужки віднаходив в оточенні батьківського двору та на безкраїх орних полях.

Будучи ще гімназистом М. О. Міллер розкопав з товаришем невеличку могилку і в ній найшов решткн кістяка, уламки посуду, тощо. Одначе серйозне відношення до археологічних досліджень прийшло в нього тоді, коли його старший брат Олександер у 1902 р. відбув студійну подорож до Парижу, де у відомого українського антрополога Хведора Вовка і французького археолога Г. Мортільє набув основного теоретичного й практичного знання для фахової археологічної праці. Після того Михайло Олександрович з ентузіязмом включався в археологічні експедиції брата і вони вже тоді унапрямили і вирішили його дальші наукові зацікавлення і вибір професії.

В 1903 р. М. О. вступив на історичний факультет у Москві і там увійшов в знайомство з провідниками українського студентства, як В. Дорошенко, М. Деркач та інші і став активним членом української студентської громади. У вислідi знайомства з відомим українським етнографом Д. Яворницьким він брав участь влітку 1904—1905 в його розкопах в Надпоріжжі і в наступних роках працював в історичному музею в Катеринославі, вів самостійні розкопи та продовжував працювати з братом Олександром на розкопах „Лисаветівського городища".

Одружившись 1907 р. з М. Дідусенко, він із-за родинних ускладнень, не закінчивши історичних студій в Москві, виїхав до Харкова і там в 1911 р. закінчив правничий факультет. В Харкові знов увійшов в життя української громади і заприязнився з такими видатними українцями як М. Міхновський. Хр. Алчевська, П. Дідусенко, О. Кандиба, Степаненко, Сердюк, та з професорами Д. Багалієм і М. Сумцовим. Всі вони мали сильний вплив на формування політичної думки молодого Михайла Олександровича, на його становище в українській національній справі та на місце в українській науці. В часі правничих студій М. О. не прорвав археологічних зацікавлень. Він на доручення Хв. Вовка провадив дослідження матеріяльної культури козаків на пониззі Дону і після того виїхав до Петербурга на студії антропології під керівництвом проф. Хв. Вовка.

Перша світова війна перервала на декілька років науково - дослідчу його діяльність. До археологічних досліджень він повністю повернув тільки у 1926 р. і впродовж чотирьох років провадив розкопи в Приозів'ю.

Особливо важливим періодом у науковій кар'єрі Михайла О. Міллера були ведені ним розкопи Дніпрельстанівської Археологічної Експедиції в Надпоріжжі у 1929-1932 рр., наслідки яких виходили своїм значенням далеко поза межі праісторії України і набували іноді европейського розголосу. Такими були прим. виявлені там вперше на всю східню Европу так зв. кекенмеддінги — купи мушлів як їстивних відпадків на прибережних неолітичних селищах, далі викладені з каміння „лябіринти" як місця культу померлих і так зв. „Кічкаський скарб" із 1,500 золотих речей візантійського походження. Та водночас із цим незвичайним успіхом прийшов болючий особистий удар, бо у 1933 р. большевики арештували і заслали на Сибір його старшого брата Олександра, і там він помер.

В наступних роках М. О. Міллер керував ще кількома більшими археологічними експедиціями, які приносили безліч нових матеріялів для вивчення ранньо - скитської і сарматської культури.

Водночас з тереновою працею Ювілят був викладачем історії в Північно - Кавказькому Інституті, і в Таганрозі, а в роках 1934-1942 керував катедрою історії давнього світу та археології в Ростівському університеті та Педагогічному інституті. У 1935 р. дістав ступінь кандидата історичних наук, а в 1940 р. одержав науковий титул доктора історичних наук на підставі дисертації про „Первісний період в історії Дону". Праці його були в більшості друковані у збірних виданнях, бо не легко було за умов совєтської влади добитись самостійних публікацій як теж неможливо було робити власні наукові висновки.

На еміграції М. О. Міллер осів з родиною: з дружиною (після смерти першої дружини у 1930 р. він одружився вдруге з Тетяною з Неклюдових), з донькою і з внуками в Мюнхені і там брав участь в культурному і науковому житті української спільноти. Від 1947 р. є професором археології УВУ і на цьому ж університеті дістав у 1948 р. ступінь почесного доктора філософії. М. О. Міллер є дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка і Української Вільної Академії Наук, як теж німецьких і російських наукових товариств. Він став одним із основників „Інституту для вивчення СССР" в Мюнхені і впродовж 10 років працював в тій установі як вчений секретар.

За час своєї 60-річної наукової діяльности М. О. Міллер має у своєму науковому доробку до 200 друкованих праць в українській, російській та англійських мовах. З них особливо тривку наукову вартість мають: „К вопросу о развитии хозяйственных форм доклассового общества в бассейне — Нижнего Дона", Рост. н/Д. 1935; „Памятники эпохи родового общества на Игренском полуострове", ПИДО, 9—10, 1935; Первобытно-общинный период в истории Ростовской области", Учен. записки Рост. Гос. Пед. Ин-та, I, 1941; „Перед и ранняя история бассейна Дона и Приазовья", Ню Йорк; „Студії з історії Приозів'я, I-XIII, Укр. Морський Інститут; 1946-1947; „Археология в СССР", Мюнхен 1954; „Дон и Приазовья в древности", I-III, Мюнхен 1958-1961. У всіх цих працях М. О. Міллер спирався на конкретних матеріялах, та робив з них обережні висновки під впливом своїх перших учителів Хв. Вовка, С. Руденка і свого брата Олександра, що визнавали західньо - европейський позитивістичний напрямок у вивченні археологічних пам'яток.

Велика шкода, що такий високо кваліфікований науковець як М. О. Міллер, живучи більшість свойого творчого життя в тоталітарній державі, а відтак на чужині, не мав змоги створити власної школи в археології і величезне своє знання і досвід передати молодшому поколінню археологів, які продовжали б і розвивали б видвигнуті ним нові погляди на праісторичні та раннє - історичні часи південної України.

Своєю особистою культурою, вродженим аристократизмом духа Ювілят завжди добував і добуває собі загальну пошану, а серед колеґ по фаху і співробітників займає авторитетну позицію. Сьогодні він, хоч вже у похилому віці, далі є активний, сам впорядковує свій багатющий науковий доробок і в душі леліє надію, що його цінні рукописи найдуть колись видавця і тим він прислужиться у збагаченні і поповненні літератури з ділянки археології України. А втім, життєвий і творчий шлях Ювілята ще далеко незакінчений і треба вірити, що серед сприятливіших умовин твори М. О. Міллера появляться друком в українській і чужих мовах.

Перед сеньйором українських археологів Михайлом Олександровичом Міллером сьогодні клонять голови його колеґи по званню і бажають Йому в здоров'ї діждатися 100 роковин з дня народження.

Я. Пастернак

НЕ ЗАБУДЬМО СПОМ'ЯНУТИ...

21-го грудня 1961 р. сповниться 100 років з дня народження Євгена Харламповича Чикаленка. Є. Чикаленко займає визначне місце серед діячів українського національного руху в кол. Російській Імперії. „Спогади" Є. Чикаленка — це історія цього руху, а також правдива і захоплююча повість про змагання невеликої численно національно свідомої української інтелігенції за національні права та за освідомлення селянства в трудних умовах царської Росії.

Опис тодішніх умов, подій і діячів Автор подав у формі щирої розповіді, насиченої майстерно написаними побутовими епізодами, з дуже скромним трактуванням власних заслуг. Але описані в „Спогадах" та у „Щоденнику" факти, а також спогади тих, які мали приємність знати Євгена Харламповича чи співпрацювати з ним, окреслюють Покійного, як постать надзвичайну своїм відданим служінням національній справі та великим вкладом грошей на цю ціль, тому Він назавжди залишиться для нас взірцем дієвого патріотизму, толеранції і національної солідарности.

Є. Чикаленко взяв на себе тягар опікуна над національними справами і виконував цей добровільний обов'язок з посвятою. Він умів визначати найважливіші ділянки в праці для національного відродження і до них прикладав свої зусилля та давав кошти. Згадаємо важливіші зпоміж них.

Є. Х. Чикаленко з великими трудностями добився дозволу на видання його „Розмов про сільське хазяйство". „Розмови" були першою такого характеру публікацією в українській мові й у великій мірі сприяли піднесенню його національної свідомости селянства. Є. Чикаленко оозумів, яке велике значення мала українська преса в тому періоді націон. - визвольної боротьби і тому від 1904 по 1916 р. ніс тягар організації і фінансування видавництва щоденників „Рада" і „Нова Рада", що виконали важливу функцію національно - освідомлюючих і об'єднуючих центрів. В умовах царської імперської політики, то було справжнім геройством, бо наражувало на погрози, заборони, цензурні репресії та штрафи.

Крім того Покійний організував фонди для написання історії України і літературних творів та фінансував організацію Українських Наукових курсів у Львові, а також дав 25,000 карбованців на придбання Академічного Дому у Львові, призначеного на мешкання української незаможної високошкільної молоді.

Євген Харлампович розумів, що український національно-визвольний рух буде успішним лише тоді, коли існуватимуть українські політичні партії, і тому був одним з організаторів Укр. Радикально-демократичної партії та Т-ва Українських Поступовців, а в цих партіях виховалися плеяда політичних діячів, які були провідниками національної революції й Укр. Центральної Ради.

Большевицька окупація примусила Є. Х. Чикаленка покинути Україну, в січні 1919 р. він виїхав до Галичини. Не легке було життя Покійного на еміграції. У червні 1929 р. Він помер від тяжкої хвороби в одному з празьких шпиталів. Так закінчилося життя великого українського діяча і мецената. Людина, яка зробила колосальний вклад в український національний рух, опинившись на еміграції, не раз переживала матеріяльні трудноші, і не знаходила справжньої приязни і підтримки.

Чи не пора нам достойно вшанувати пам'ять Є. Х. Чикаленка, відзначивши 100-ліття Його народження відповідними доповідями і святочними вечорами в кожному місті більшого скупчення української еміграції? На еміграції є люди, які знали Покійного. Нехай розкажуть нам про Людину, яка виявила свій патріотизм не фразами і промовами, а наполегливою працею і відданістю Батьківщині „до глибини кишені". Нехай приклад життєвого шляху Є. Чикаленка та служіння нації дійте до свідомости тих, які в затишку особистого достатку почали забувати про національний обов'язок. Нехай Його діяльність буде прикладом для української молоді.

Вечір вшанування пам'яті Є. Х. Чикаленка відбувся в Торонто і має відбутися в Ню Йорку в січні 1962 р., але ж хіба цього досить? Треба на святочних вечорах заохотити людей до купівлі його книги „Спогади", яку УВАН перевидала в Америці.

Бажано, щоб у кожній українській православній церкві протягом грудня відправили панахиди за спокій душі цього Великого Українця.

А. Гудовський

ВЕЧІР ПІСНІ, ГУМОРУ І РОЗВАГИ

(Про імпрезу „Думки" в Ню Йорку)

Нюйоркський хор „Думка" влаштував 29 жовтня внутрішню вечірку, яка так само, як і попередні, належить у нашому житті до рідкісних імпрез, на які ідеться не з обов'язку, чи сантименту до товариства, а з приємністю, щоб на протязі кількох годин у власному середовищі знайти розрядку і розвагу. Тому зовсім зрозуміло, що навіть без всякої реклями із сторони господарів велика заля Народного Дому була заповнена публікою. Серед присутніх були, крім членів хору, запрошені ними гості, любителі пісні і музики, які свобідно сиділи за закритими столами при склянці вина і тісточках, що з свосї сторони поклали господарі. Тут зустрічались давно знайомі, вели взаїмні розмови, що в цілому творило атмосферу великої родини.

Заля поволі втихає. Всі стараються, щоб все прослухати. На підвищення виходить заступник голови хору Богдан Біляк, який відкрив вечір. Воно звучало трішки інакше, як звичайно в нас прийнято, себто без довгих і палких вступних промов, а прямо — „Добрий вечір вам, достойні гості і члени хору". Після цього він в саркастично веселій формі сказав:

На відміну від бенкетів,
І раутів гучних,
Ми не робим юних злетів
І промов нудних.

І закінчив вступне слово:

Тож вітаєм всіх вас нині,
Наші члени й гості милі,
Проведіть ви гарно час,
Серед думкарів ще раз.

На підвищення виступає конференсьє вечора пані Оля Шуган, яка продовжує програму вечора у формі легкої сатири, яку започаткував Б. Біляк, читаючи різні спостереження на українське громадське і політичне життя, про хор і членів, на які публіка відгукувалась щирим сміхом. Ось деякі з спостережень:

Не одного страх дивує,
Чим то „Думка" так чарує,
Нових співаків збирає
І все більше друзів має.

Самостійно хор існує,
Ніхто його не фінансує,
А як грошей призбирає
То ще й інших спомагає.

В такій весело жартівливій формі проходив цілий вечір. Поодинокі виступи конферансьє вечора переплітались сольовими, квартетовими і хоровими виступами. Перший виступив мужеський квартет в складі В. Пирожак, Б. Кекіш, М. Кушнір і І. Зам'ятий, які при фортепіяновому акомпаніяменті Ів. Задорожного виконали дві пісні: Воробкевича — „Ви дівочі сині очі" та Барвінського — „Серенаду". Виконання було добре. На відмічення заслуговує І. Зам'ятий, який співає з легкістю відчуття, посідаючи при цьому гарний тембр голосу. Милою несподіванкою було сольо Надії Дворакiвської (сопран), яка в акордіоновому супроводі Томи Шепка виконала дві модерні українські пісні: „Кімната", слова молодого поета Юрія Тарнавського, музика Т. Шепка і „Ноктурн" до слів і музики брата солістки Володимира Дворакiвського. Після пісень, публіка нагородила щирими оплесками. Варто відмітити завваги перед виконанням цих двох пісень, які зробив Т. Шепко, який сказав, що українці не мають модерних пісень легкого жанру, тому ми все співаємо і переспівуємо старе. Де ж тоді українські композитори, яких здається є чимало!

Жіночий квартет в складі Оля Ляхович, Зірка Крупська, Дозя Турчан і Анна Король при фортепіяновому супроводі Христини Демчук виконав дві пісні Безкоровайного „На склоні гір" і Форостини „Ноктурн". Крім цього виступили з окремими солями Богдан Пирожак (тенор) і Андрій Добрянський (бас). Перший виконав дві пісні „Люблю" і „Ах, соловію". Другий виконав три пісні: „Про сотника Харка", „Ой з-за гір, з-за гір" і „Про ревуху". Виконання на внутрішню вечірку були добрі. Обидва виконавці мають сильні голоси, над якими ще треба працювати.

Після програми вечора відбулась товариська забава. Старші панове доглядали бари і буфету та „втинали балак" на різні політичні і громадські теми. А пані після танцю відпочивали і розмовляли. Молодь задихалась до краю, витанцьовуючи різні танці включно з наймодернішими. Годинник старанно робив свою роботу, вибиваючи кожну хвилину, кожну годину і так невідклично вибив дванадцяту — кінець вечора. Ось так несподівано багато пань без великих турбот — шиття суконок, а мужчини без смокінґів гарно провели час і забавилися.

Микола Галів

З ХРЕСТИН НА ДОБРОДІЙНІ ЦІЛІ

Джерзі Сиtі, Н. Дж. — Відомі наші громадяни, Василь і Ольга Литвинки, попередньої неділі, 3-го грудня, хрестили свою третю з черги дитину, сина Петруся. Багато гостей зійшлося і забавлялося, бажаючи маленькому Петрусеві, щоб виріс на гарну людину, як його батько та мати. Його батько від багатьох років постійно займається громадськими справами і зокрема грошовими збірками на різні народні цілі, головно на Український Народний Фонд і Пам'ятник Т. Шевченкові у Вашингтоні. Тому то гості уважали, що і перший виступ малого Петруся серед нашої громади треба позначити збіркою на добрі цілі, і тому зложили $50 на пам'ятник Т. Шевченкові, а $17 на радіопрограму оо. Василіян, співаючи рівночасно „Многая Літа" такій гарній родині. мд

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ" І ЇЇ ВИДАНЬ

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо в подяці висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 7.

М. Колодій, Монтреал	$ 17.00	І. Булат, Йонкерс	2.00
А. Приймак, Сан Бруно	10.00	Г. Шевчук, Менвіл	2.00
М. Мартиненко, Ню Йорк	10.00	М. Прибильський, Ню Йорк	2.00
С. Глининський, Гейзлетон	6.00	І. Блиха, Пасейк	2.00
С. Павлишин, Клівленд	6.00	М. Шишка, Бейон	2.00
В. Біляк, Массапеква	6.00	М. Вербінський, Клівленд	2.00
Д-р М. Логаш, Сиракюз	5.00	М. Юрович, Дітройт	2.00
Б. Бейнук, Денвер	5.00	Й. Деревинка, Флашінг	2.00
Т-во „Чорноморська Січ",		А. Сеннишин, Нюарк	2.00
Нюарк	5.00	С. Савка, Ню Йорк	2.00
Я. Пастух, Баптістовн	5.00	О. Чучман, Шикаго	2.00
Р. Шевчук, Бруклин	5.00	І. Брийовський, „	2.00
М. Яремчук, Рочестер	5.00	М. Гнатиско, „	2.00
Г. Явдошак, Шикаго	5.00	М. Чорнокосінський,	
Ю. Саядик, Монтреал	5.00	Боффало	1.50
Р. Мурашко, Джерзі Сіті	5.00	В. Турченюк, Монтреал	1.35
В. Гузар, Рочестер	5.00	П. Дрон, Рочестер	1.05
А. Клименко, „	4.32	В. Андріяшин, Венкувер	1.00
Ю. Ковальчик, Йонкерс	4.00	І. Коцюбко, Шикаго	1.00
И. Касюхнич, Венкувер	4.00	А. Курдяк, Річмонд	1.00
А. Мовчко, Питсбург	3.00	М. Томчук, Рутерфорд	1.00
І. Чехович, Ню Йорк	3.00	Д. Деменко, Мт. Вернон	1.00
М. А. Ратушний, Гарфілд	3.00	В. Горний, Маратон	1.00
К. Баліцький, Монтреал	3.00	С. Калужний, Монтреал	1.00
І. Гнип, Ню Гейвен	3.00	В. Гоік, Патерсон	1.00
С. Іванків, Лос Анджелес	3.00	С. Бурштинський, Шикаго	1.00
Т. Тимінський, Контесвіл	3.00	П. Мазур, Пасейк	1.00
Я. Михайлович, Монтісело	3.00	А. Слота, Вашингтон	1.00
А. Лаба, Камілюс	3.00	М. Чолій, Нюарк	1.00
Б. Олесчак, Рідж[illegible]	3.00	С. Ковальчек, В. Нютон	1.00
А. Ткачук, Мілтаун	3.00	М. Тімощенко, Омага	1.00
С. Сакман, Кейно	3.00	П. Головатий, Шикаго	1.00
Р. Скоробогатий, Ню Йорк	3.00	М. Гладьо, Джонстаун	1.00
В. Гіль, Джерзі Сіті	2.00	М. Крикливий, Кензес Сіті	1.00
Я. Синиця, Судбурі	2.00	М. Куц, Клівленд	1.00
И. Годяк, Сентер Лайн	2.00	І. Сороковський,	
В. Котелевець, Трентон	2.00	Ст. Петерсбург	1.00
К. Джордан, [illegible]	2.00	П. Новак, Шикаго	1.00
М. Ляшенко, Шикаго	2.00	І. Науменко, Вілімантік	1.00
І. Пиндус, Сиракюз	2.00	Й. Зальвовська, Орендж	1.00
П. Тимчук, Торонто	2.00	О. Григорек, Филаделфія	1.00
М. Бойко, Торонто	2.00	А. Беднарчик, Манчестер	1.00
А. Ясний, Бронкс	2.00	Г. Гарасим, Шикаго	1.00
Л. Рейнарович, Бруклин	2.00	І. Щерба, Боффало	1.00
И. Боровський, Нюбург	2.00	С. Прихода, Нюарк	1.00
Ю. Синюк, Ст. Луіс	2.00	К. Марущак, В. Гейвен	1.00
І. Бекіш, Питсбург	2.00	Р. Мартинюк, Шикаго	1.00
Г. Райнгардт, Стейплтон	2.00	Н. Пецьль, Скрентон	1.00
О. Федорук, Ланкестер	2.00	Т. Борис, Бруклин	1.00
Д-р М. Мичковський,		М. Тайсер, Ню Гейвен	1.00
Порт Клінтон	2.00	М. Шибінський, Ембрідж	1.00
И. Самборський, Монмут	2.00	А. Куц, Шикаго	1.00
П. Федевкевич, Кліфтон	2.00	М. Вінчаровський, Фила.	1.00
С. Бляховський, Честер	2.00	С. Івасівка, Пасейк	1.00
В. Грициша, Гартфорд	2.00	П. Серна, Бруклин	1.00
М. Оліяник, Алтуна	2.00	Б. Корінь, Енсіно	1.00
К. Запковська, Вілмінгтон	2.00	П. Мелень, Джерзі Сіті	1.00
А. Юзва, Клівленд	2.00	Д-р В. Недд, Сан Дієго	1.00
Т. Харітон, Дургамвіл	2.00	П. Вісловський, Питсбург	1.00
С. Думський, Бейон	2.00	Г. В., Джерзі Сіті	1.00
Д. Домарецький, Ансонія	2.00	М. Самчишин, Шикаго	1.00
В. Стрілецький, Акрон	2.00	П. Слободян, Ню Йорк	1.00
Інж. С. Тисовський, Ст. Пол	2.00	М. Дозорський, Ірі	1.00
Р. Флюнт, Филаделфія	2.00	М. Канціпук, Ню Йорк	1.00
Ф. Білінський, Картерет	2.00	В. Черевко, Йонкерс	1.00
В. Жуковський, Джерзі Сіті	2.00	А. Монкович, Мінеаполіс	1.00
О. Дмитришин, Мінеаполіс	2.00	Д. Нестеренко, Рочестер	1.00
П. Клімовський, Елмайра	2.00	Т. Івасів, Сентралія	1.00
Ф. Кудлак, Джексон Гтс	2.00	М. Мельник, Кліфтон	1.00
І. Грудзінський, Бріджпорт	2.00	Т. Мельник, „	1.00
О. Чапельський, Ен Арбор	2.00		
В. Ягла, Дербі	2.00	Разом	$ 320.17
П. Мороз, Рослиндейл	2.00	Раніше проголошено	$ 1,935.92
А. Фалл, Монсен	2.00		
Д. Вобеляк, Нюарк	2.00	Разом	$ 2,256.09

Білий Дім збільшує платні науковцям, щоб втримати їх на урядовій праці

Вашингтон. — Уряд ЗДА видає річно на різні досліди і поступ в промислі коло 10 більйонів долярів і турбується тим, що деякі науковці готові залишити дослідну працю в урядових аґенціях тому, що урядові платні є значно менші, як у приватних аґенціях. Уряд плянує предложити Конґресові проєкт збільшити старшим науковцям на 50 відсотків в порівнянні з теперішніми, це значить, що вони діставали б річно по $25.000 до $30,000. Це вперше Білий Дім поцікавився цією проблемою і наказав директорові бюджету порозумітися в цій справі з відповідними урядовими аґенціями. Як приклад на різницю платень подають такий факт: урядовець дістає $19.000 річно, а його знайомий на такому самому становищі в приватному підприємстві — $30,000.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що в неділю, 10-го грудня 1961 року в Ню Йорку помер нагло на удар серця на 62-му році життя

НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ МУЖ, БАТЬКО, СИН і ЗЯТЬ

Бл. п. д-р Богдан КАРПЕВИЧ

колишній адвокат.

ПАНАХИДИ відбудуться у ВІВТОРОК 12-го грудня і в СЕРЕДУ 13-го грудня 1961 р. у похоронному заведенні Петра Яреми при 129 Іст 7-ма вулиця в Ню Йорку о год. 8-ій ввечері.

ПОХОРОНИ в ЧЕТВЕР, 14-го грудня, о год. 10-ій рано з похоронного заведення до церкви св. Юра при 22 Іст 7-ма вулиця в Ню Йорку.

Горем прибиті

ДРУЖИНА, ДОНЬКИ, МАТИ, ТЕЩА і ЗЯТЬ

Український Хор „Думка" в Ню Йорку ділиться з Українським Громадянством сумною вісткою, що в неділю, 10-го грудня 1961-го року несподівано помер наш незаступимий член-основник, неструдимий довголітній голова і член Управи

Бл. п. д-р Богдан КАРПЕВИЧ

ПАНАХИДИ відправляться в похоронному заведенні Петра Яреми у ВІВТОРОК і СЕРЕДУ, 12-го і 13-го грудня ц. р. о год. 8-ій ввечері.

ПОХОРОН відбудеться в ЧЕТВЕР, 14-го грудня, о год. 10-ій рано з каплиці похоронного заведення до церкви св. Юра й опісля на цвинтар.

Вічна Йому Пам'ять!

УПРАВА ХОРУ „ДУМКА"

Зі спорту

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" НЮАРК ВТРЕТЄ ПЕРШУНОМ СУАСТ — СХІД

„Чорноморська Січ" — УСК Ню Йорк 4:2 (1:1), (2:2)

В Нюарку 23-го листопада відбулись першенські футб. змагання СУАСТ — схід, переможцем з яких вийшла вдруге за порядком і втрете в своїй історії „Чорн. Січ", здобувши таким чином перехідну Чашу Українського Народного Союзу 1961—1962 р.

На жаль, заповіджений турнір футб. ланкою СУАСТ — схід звівся і в цьому році до одних одиноких змагань між „Чорн. Січю" Нюарк і УСК-м Ню Йорк — двома лояльними і здисциплінованими членами СУАСТ. Наші филаделфійці, аматори УСО „Тризуб", хоч були приобіцяли, з невідомих причин не прибули. Інші активні українські футб. клюби: Рочестер, Бріджпорт, Ню Гейвен, Гартфорд і т. д., не дали жадної ознаки про своє існування.

„Чорноморська Січ" виступила без А. Жолудка, Д. Олега, В. Каздоби І і Мк. Інтасра в наступному складі: К. Гевко, І. Боянівський, Ю. Саварин, Т. Понось, Ю. Венцлер, Варкаш, М. Павлишин, Л. Луценко, Е. Кіралі, Т. Паук, В. Каздоба.

УСК Ню Йорк: Я. Шмотолоха, С. Шмотолоха, І. Кульба, О. Сарторі, З. Шпон, О. Гошко, В. Літвінов, А. Шепарович, Г. Мельниченко, А. Попович, С. Бахнівський, В. Гивель.

На протязі 90 хв., жадному із суперників не довелось випередити цифровим відношенням воріт. Обидві дружини провадили по черзі — „Чорн. Січ 1:0 в першій півгрі і УСК 2:1 в другій, все таки вирівнання зуміли здобути Бахнівський для УСК-у і змагун гостей, помилково для „Чорноморців". Вислід нормального часу гри так і залишився незмінений 2:2. Щойно в догривці 2×15 хв., господарі рішили в свою користь цей завзятий, але дружній змаг, здобувши дальших двоє переможних воріт. На протязі майже цілих 120 хв. „Чорн. Січ" мала ініціятиву, переважаючи УСК-ців головно технічно. гості за те, надробляли скорістю і великою жертвенністю. Найкращим змагуном УСК-у показався молоденький воротар Я. Шмотолоха, який врятував свою дружину від значно вищої програної.

В дружині господарів вирізнювались Боянівський, Саварин і Луценко. — Суддя Футб. Ліги стейту Ню Джерзі Капоззі вдоволив обидвох суперників.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" НЮАРК — АЙРІШ АМ. 3 : 2 (2 : 1)

Нюарк, 26-го листопада. — Нову перемогу осягнула „Чорноморська Січ" (другу з черги в цьому тижні після здобуття першенства СУСТ — схід) в відплатних лігових змаганнях з ірляндським Футбольним Клюбом на площі Енджелс Гров, Юньйон, Ню Джерзі. Завдяки цьому новому успіхові наша дружина значно підсилила своє, під теперішню пору друге місце (тільки 3 точки після СК Роми, лідера табелі гор А-кляси Футбольної Ліги Стейту Ню Джерзі).

Суперник виступив до цих змагань в значно підкріпленому складі, а наша дружина була ослаблена відсутністю контужених змагунів: Жолудка, Кіралі і Донеля.

Перші ворота гри здобув суперник в 18 хв., використавши наріжний викоп і замішанні під воротами господарів. Десять хв. пізніше, в одній з багатьох гарних акцій нападу!, врешті Луценко з подачі Олега здобув головкою вирівнання. Дві хв. пізніше знову Луценко підніє вислід до 2:1, добиваючи випущений м'яч воротарем суперника.

В другій півгрі, В. Каздоба II стрілив найгарніші ворота змагань, перейнявши подачу Павлишина. В 71 хв. ірляндці здобули свої другі і останні в цій грі ворота.

О. Твардовський

● Теперішній губернатор Ню Джерзі Роберт Б. Майнер, який не міг втрете кандидувати на губернаторське становище, вирішив, що після 16-го. січня 1962-го року відкриє адвокатську канцелярію в Нюарку. Його спільником буде його теперішній виконний секретар Едвін С. Лендіс.

ЕВРОПА Й УКРАЇНА

(Закінчення із стор. 2-ої)

де трудне, бо замість інтеграції діятиме дезінтеґрація.

„Шістка" прийняла постанову скасувати на своїх границях мито, але обмежитись спільним митом супроти інших. Цей крок заставив т. зв. „сімку" протиставитись тому. Все це створює небезпечні прояви в сфері Західньої Европи. В даній ситуації поза сферою впливів лишаються країни за залізною завісою. Правдою є, що свого часу говорив проф. Гальштайн, що інтеграція повинна сягнути аж по Урал, але очевидно в тому повинна домінувати давня німецька політика, яка, до речі, не може захоплювати народів Середньої і Східньої Европи. До деякої міри таку політичну інтенцію підтримує де Голь, при чому тут сходяться інтереси німців і французів, себто мати домінантне становище, яке булось колись в минулому. При цьому доповідач наводив слова Вінстона Черчілла, який казав, що коли нації сильні, то вони не завжди справедливі і, навпаки, коли нації намагаються бути справедливими, то це не означає, що вони є сильні. Це варто мати на увазі в розвитку сучасної Західньої Европи. Крім цього важко собі уявити, що Аденауер під об'єднанням Европи розуміє те саме, що де Голь, і навпаки, кожний поодиноко має свої недосказані пляни.

Без поєднання цих двох економічно - господарських бльоків ідея об'єднання Европи не має властивого значення. Централістичні прояви в Европі існували давно і проходили під різними видами, в яких крились егоїстичні цілі, як для прикладу Наполеон, Гітлер і Росія, які ввесь час змагалися творити „новий лад", „нову Европу" і т. д. Ці елементи сьогодні посідає т. зв. „шістка", і з тих причин з ними не хоче миритись т. зв. „сімка". Це для нас, українців, важно знати, щоб не робити собі зайвих політичних ілюзій.

Тепер стоїть питання, як народи Середньої і Східньої Европи повинні ставитися до тих проблем, які вже тепер переживають клясичну централістичну систему під большевиками. Під цим оглядом не можуть мати серед тих народів успіху ні німці, ні французи, які наголошують централізм, бо вони є обтяжені минулим, перші з останньої світової війни, а другі внаслідок своєї колоніяльної політики і компромітуючої війни в Альжирі. Чи Европа має солідаризуватись з війною в Альжирі і домаганням німців ревідувати східні кордони, де властиво лежить ембріон нових непорозумінь і небезпек. Ні більше, ні менше німці і французи кажуть визбутись національних елементів і прямувати до европейського універсалізму, але у відношенні до себе самих цих мір не приміняють. Сьогодні в СССР така ж дійсність існує де тільки одинокі росіяни мають дані плекати національні духові вартості, іншим народам цього робити не можна, бо це буде „буржуазний націоналізм".

Питання інтеграції Европи можна розглядати ще з аспекту оборони решти Европи проти большевиків, яка має бути будована на централізмі.

Майбутня Европа повинна б здійснити те, що обіцяла в 1917 р. революція, а не здійснила, через перемогу російської сили, як центральної. Від постави в політичній і економічній площині Західньої Европи залежатиме її успіх в цілій Европі. Західньо-европейські сили повинні визбутись егоїстичних, шкідливих ідей і плянів.

На закінчення доповідач сказав, що народи Середньої і Східньої Европи, які найбільше терплять від большевицького централізму, повинні дати основний вклад в майбутню федеративну Европу. Ті народи, що були жертвою Заходу чи Сходу, безпосередньо відчули, що це все значить. Це повинно їх об'єднати в одну спільноту, яка спільно обороняла б свої інтереси. Народи, які майже цілий час терпіли від централістичної системи, повинні творити на основі добровільного договорення, як рівний з рівним, своєрідні федерації, і тільки на їх постання в сучасній Европі існує реальне місце.

Правда, доповідач не називав в доповіді ні України, ні українського елементу, але це не означає, що в представленні сучасної европейської дійсности не було висвітлене посередньо українське питання. Доповідач добачає постання і існування української держави в одній з накреслених федеративних формаціях, а такою формацією може бути Федерація Середньо - Східньої Европи. Всі свої твердження спирав він на обосновуючих аргументах.

Дискусія, в якій взяли участь пп. Процюк, Д. Андрієвський, В. Голубничий, Ів. Кедрин-Рудницький, Р. Осінчук, В. Цимбалістий і ін., доповнювала доповідь, а в деяких випадках розходилась з нею. В загальному треба признати, що доповідь була опрацьована на високому рівні і внесла багато нових елементів у наше політичне думання.

Микола Галів

Різдвяне прийняття для змагунів першої дружини УСК-у

Ню Йорк. — Тут за ініціятивою групи громадян-симпатиків футбольної дружини УСК-у, яка саме здобуває гарні успіхи, створено Громадський Комітет для влаштування Різдвяного прийняття для цих репрезентантів нашого футболу метрополії. Різдвяне прийняття з мистецькою програмою та врученням змагунам різдвяних дарунків відбудеться вже в неділю 17 грудня ц. р., о год. 6.00 вечором в залі Українського Народного Дому в Ню Йорку. Ця імпреза відбудеться після перших змагань УСК-у за Чашу ЗДА і на ній сподіваються участи приблизно 120 осіб. Дохід з прийняття призначений на Український Спортовий Майдан. Зголошення до участи в прийнятті приймають уповноважені збірщики, „Лис Микита" і „Орхідея".

На засіданні групи ініціяторів прийняття в п'ятницю 8-го грудня засновано т. зв. Громадський Комітет для влаштування цього Різдвяного прийняття в такому складі: адв. Р. Олесницький - голова, дир. С. Конашевич, мгр. З. Корчинський, д-р І. Сумик та інж. А. Сумик — члени, які розділять між собою обов'язки містоголови, секретаря, касира і орг. референта. Рішено теж покликати Почесний Комітет, склад якого буде вкоротці проголошений. Почин групи громадян — симпатиків Клюбу, якому повинні піти назустріч численні симпатики УСК-у, має всі дані стати зав'язком організації, що могла б називатися Клюбом чи Товариством Прихильників або Симпатиків УСК-у.

Де Ґоль і Аденауер відбули в Парижі нараду

Париж. — Західньо - німецький Конрад Аденауер відвідав в минулу суботу 9 ц. м. французького президента де Голя і перевів з ним цілоденні наради головно в двох справах: конфлікту з Совєтами за Берлін та дальшої інтеграції Спільного Господарського Ринку шістьох західньо - европейських держав, з Францією і Західньою Німеччиною у проводі. У короткому офіційному комунікаті сказано, що обидва державні мужі погоджуються щодо остаточних цілей нинішньої західньої політики щодо конечности зберегти єдність західнього світу. З такого короткого суто - формального комунікату коментатори доходять до висновку, що німецькому канцлерові не вдалося переконати французького президента, щоб він змінив своє становище, що з Совєтами можна переговорювати тільки тоді, коли перший Хрущов змінить своє становище і висуне такі нові пропозиції, які могли б становити базу для переговорів. Нав'язуючи до комунікату, проголошеного наприкінці відвідин Аденауера у Вашингтоні, що переговори з СССР бажані, коли СССР виявить „розсудливий підхід", газети твердять, що де Голь і Аденауер погодились, що таким розсудливим підходом була б згода Москви на переговорювання на базі обосторонніх поступок та що одною з необхідних совєтських поступок повинно бути поширення чотиродержавної адміністрації на цілий Берлін, з негайним скасуванням „муру ганьби".

ПОВІДОМЛЕННЯ

Високошановних наших Клієнтів, українські Установи і Організації, які мають заборгування у „СВОБОДІ" з титулу своїх оголошень, просимо ВИРІВНЯТИ ЯКНАЙСКОРШЕ свої зобов'язання.

АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ"

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

СОЮЗОВЦІ! Ваш Відділ Українського Народного Союзу це Ваша родина, Ваша вужча громада, Ваша установа! Місячні чи річні, як і кожні інші збори Вашого Відділу вирішують важливі справи, що відносяться до Вас особисто, до Вашої родини і Вашої спільноти. Тому, Ваша участь у цих зборах мусить бути обов'язкова, бо вона є у Вашому найкращому інтересі! То ж приходіть усі на збори свого Відділу та спільно, всією громадою, подбайте про спільну кращу долю. На місячні збори обов'язково приносіть свої вкладки і вкладкові книжечки, вирішуйте всі свої організаційні зобов'язання та вимагайте цього від інших. На річних зборах подбайте, щоб Ваш Відділ мав найкращу Управу і самі не відмовляйтесь від обов'язків урядовця, якщо Вам тесі обов'язки повірять члени. На збори приходіть точно! В Українському Народному Союзі наша будучність!

У найближчому часі відбудуться збори:

П'ЯТНИЦЯ, 15-го ГРУДНЯ 1961:

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. — Річні Збори Т-ва „Запорозька Січ" Від. 155 відбудуться в п'ятницю 15-го грудня 1961 р. в залі УНДому при 760 Стейт вул. в год. 7-ій веч. На порядку нарад — звіт Управи, Контрольної Комісії та вибір нової Управи на 1962 рік. Проситься всіх членів прибути, щоб взяти участь у важливих вирішеннях справи 55-літнього ювилею нашого Відділу в березні 1962 р., та інших актуальних справах. — Мих. Федишишин, предс., Мих. Гурняк, касир, Іван Будняк, фін. секр.

СУБОТА, 16-го ГРУДНЯ 1961:

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Побір членських вкладок Т-ва „Дністер", Відд. 430, в Українському Клюбі, при 23-ій і Бравн вул., в год. від 7:00 до 9:00 веч., як також в неділю, дня 17-го грудня ц. р., в Українському Клюбі, при 847 Н. Френклін вул., в год. від 11:30 до 1:30 по пол. — З огляду на кінець року, просимо всіх членів Відділу вирівнювати членські вкладки. — О. Вакай, секр.

МІЛВОКІ, Вис. — Річні Збори Т-ва ім. І. Франка, Відд. 103, в год. 7:00 веч., в церковній залі при Савт 11 вул. і Вест Вашингтон. Просимо прибути на ці Збори, на яких Управа звітуватиме про свою діяльність, і на яких буде вибір нової Управи на 1962 рік. Довгуючих членів просимо вирівняти свої залеглі вкладки. — Т. Танін, предс.; П. Стецик, кас.; К. Геррик, секр.

ГЕМТРЕМК, Миш. — Річні Збори Т-ва „Згода", Відд. 20, в залі Укр. Демокр. Клюбу, при 2376 Grailing вул., в год. 4:30 по пол. Проситься всіх членів прибути на Збори, на яких буде вибір нової Управи на 1962 рік. Члени, відсутні на Зборах, будуть карані, після ухвали. — Н. Косій секр.

АСТОРІЯ, Л. Ай. — Річні Збори Б-ва св. о. Миколая, Від. 5, в церковній залі, в год. 6:00 веч. Проситься вирівняти свої залеглості ще в цьому році. В програмі Зборів буде перевірка Статуту Б-ва та вибір нової Управи на 1962 рік. — Управа.

НЮАРК, Н. Дж. — Річні Збори Т-ва ім. „Чорноморська Січ", Відд. 14, в год. 7:30 веч., в Січовім Домі. Проситься членів прибути обов'язково, з огляду на вибір нової Управи на 1962 рік. — М. П. Отрок, секретар.

НЕДІЛЯ, 17-го ГРУДНЯ 1961:

SOUTHPORT, Conn. — Місячні Збори Відділу 84, як звичайно в третю неділю місяця. — Управа.

РАНКІН, Па. — Річні Збори Б-ва св. Григорія, Відд. 24, в год. 2:00 по пол., в домі предсідника, при 307 Н. Голлянд вул. — Н. Щур, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Річні Збори Б-ва св. Йосафата, Відд. 217, в год. 2:00 по пол., в парохіяльній залі, під числ. 305 Hudson Ave. Проситься всіх членів прибути на означений час. Буде вибір нової Управи на 1962 рік. Було б вказаним, щоб молоді члени прибули на Збори та перебрали уряд в свої руки. — В. Колданський, секр.

ARNOLD, Pa. — Річні Збори Відд. 296, в третю неділю місяця в Українському Горож. Клюбі при 1400 Fourth Ave. — П. Лобур, секр.

ВОТЕРВЛІТ, Н. Й. — Річні Збори Б-ва св. о. Миколая, Відд. 13, в год. 2:00 по пол., в залі Укр. Горож. Клюбу, при 402 25th St. З огляду на вибір нової Управи на 1962 рік, проситься всіх членів прибути на Збори, як також вирівняти всі залеглі вкладки. — А. Урбан, секр.

БОФФАЛО, Н. Й. — Річні Збори Б-ва св. І. Хрестителя, Відд. 304, в год. 2:00 по пол., в парохіяльній залі, при 158 German St. В програмі Зборів: вибір нової Управи на 1962 рік, та сплачування член. вкладок за 1961 рік. — С. Завіський, предс.; І. Грицковин, кас.; М. Гнатик, секр.

Відійшли від нас

Члені Українського Народного Союзу:

АНДРИВО Юрій, народж. 1903 року в Буковині, член 176 Відд. УНСоюзу в Шикаго, Ілл., помер 22-го листопада 1961 року.

БУЧИНСЬКИЙ Василь, народж. 1890 р. в Помонятах, пов. Рогатин, член 361 Відд. УНСоюзу в Ню Йорку, Н. Й., помер 20-го листопада 1961 року.

ВАРХОЛЯК Андрій, народж. 1917 р. у МекКіс Рακс, Па., член 118 Відд. УНСоюзу в Питтсбурзі, Па., помер 12-го листопада 1961 року.

ГОЛОВЧАК Павло, народж. 1893 в. Теплачі Малому, пов. Новий Санч, член 364 Відд. УНСоюзу в Клівленді, Огайо, помер у листопаді 1961 року.

ЛАВРІВСЬКИЙ Іван, народж. 1884 р. в Довжиці, пов. Лісько, член 125 Відд. УНСоюзу в Скрентоні, Па., помер 14-го листопада 1961 року.

ЛАСКЕВИЧ Іван, народж. 1893 р. у Циконі, пов. Чешанів, член 80 Відд. УНСоюзу в Калюмет Сити, Ілл., помер у листопаді 1961 року.

ЛУЦИК Григорій, народж. 1914 р. у Камінці Лісній, пов. Рава Руська, член 432 Відд. УНСоюзу в Торонті, Онт., Канада, помер у листопаді 1961 року.

МАТОЛИЧ Михайло, народж. 1893 р. в Лужку, пов. Дрогобич, член 45 Відд. УНСоюзу у Филаделфії, Па., помер у листопаді 1961 року.

МАЩАК Павло, народж. 1888 р. в Смільниці, пов. Добромиль, член 300 Відд. УНСоюзу в Джанставні, Па., помер 27-го листопада 1961 року.

МИРОВИЧ Микола, народж. 1900 р. в Борщеві, член 432 Відд. УНСоюзу в Торонті, Онт., Канада, помер у листопаді 1961 року.

ПАВЧАК Яків, народж. 1892 р. в Глушкові, пов. Городенка, член 111 Відд. УНСоюзу в Джолієт, Ілл., помер у листопаді 1961 року.

ПЕЛЕНСЬКИЙ Володимир, народж. 1900 р. у Гримні, пов. Львів, член 96 Відд. УНСоюзу у Питтсбурзі, Па., помер у листопаді 1961 року.

ФЕСАК Анна, народж. 1904 р. у Плотичі, пов. Сувалки, членка 194 Відд. УНСоюзу в Ню Йорку, Н. Й., померла 26-го листопада 1961 року.

ФОРНАЛЬ Іван, народж. 1888 р. у Сушиці, пов. Старий Самбір, член 251 Відд. УНСоюзу у Клівленді, Огайо, помер 19-го листопада 1961 року.

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ!

ТАРЗАН, ч. 4758. Чи Сю Френч?

Чоловіки прямували до табору. — Все таки залишається факт. — сказав мавполюд, — що хтось хоче вас вбити... Ваш брат, можливо...

— Нісенітниця! — крикнув Джан. — Чому Тоні мав би чогось подібного бажати?

— Я власне думаю над тим, — шептав пан джунглів, — про нашу акторку, Сю Френч... Вона є дуже гарна дівчина...